

Quê nhà đẹp đẽ

Quê tôi xinh xắn mỹ miều,
Ra đi lòng nhớ rất nhiều quê xưa.
Biết bao kỷ niệm tuổi thơ,
Con đường cát bụi, gió mưa tuyệt vời.

Mây trôi tận cuối chân trời,
Chim đàn ríu rít, chơi vơi tâm hồn.
Đường xe nhộn nhịp rộn ràng,
Hoàng hôn chìm ngấm muôn vàn ý thơ.

Thánh đường rất đỗi nguy nga,
Hài hòa kim cổ, nét mờ âm u.
Tháp cao ẩn hiện sương mù,
Hừng bao ngọn gió vật vờ dâng cao.

Chuông reo thánh thót ngọt ngào.
Ánh đèn chiếu tỏa biết bao sáng ngời.
Giáo dân đạo đức vui tươi,
Nhà dạy giáo lý ngút trời vang danh.

Nơi đây bao bậc cha anh,
Giúp đời, giúp xứ, dẫn thân tuyệt vời.
Trẻ thơ vui vẽ tháng ngày.
Nhà thờ, nhà xứ, trong ngoài khang trang.

Đi đâu, cũng nhớ về làng.
Sống sang kỷ niệm, vọng vang cõi lòng.
Trung Hiền (17-1-1997)

(Nhớ lần đầu về thăm quê: 5,17-7-1997)